

Szpital

Niech mi będzie wolno Ducha Św. poprosić
By moją wdzięczność szpitalowi wyrazić
Nieładne to miejsce bardzo starej budowli
A w nim oddział zamknięty dziecięcej chirurgii

Tam cierpienie dzieci z miłością się mnoży
Z tą upadłością służby zdrowia, cudem sie warzy
Tam personel aniołów jakby sie oddawał w niebie
Jaka miłość, jakie oddanie, tak rzadko spotykane

Tam służy ordynator, co ma wielkie serce
Każdym chorym dzieckiem jak ojciec się zajmuje
Dla każdego pacjenta ma czas na serdeczną rozmowę
Lecząc ciało i duszę dziecka skąd siłę bierze

A w dzień i w nocy pełen rodziców zatroskanych na oddziale
O swe pociechy, które w cierpieniu straciły zdrowie
To miejsce mej wyobraźni, jak rajska rodzina
Ordynator czując zmęczenie, do każdego sie uśmiecha

On nie potrafi przejść obok dziecka cierpienia
Jest jak święty mądrymi radami pociesza
A lekarze i pielęgniarki od niego zarażone
Oddają siebie małemu pacjentowi, co w nich najlepsze

Tam widać działanie patrona świętego Łukasza
On, jako lekarz ewangelista leczył ciało i ducha
Niech Boska łaska, miłością serca ich wypełnia
Za to dobro, co czynią dla niewinnego dziecka.

Hieronim Borkowski